

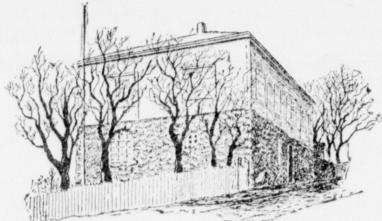
Kolamálið

At alt verður útnýtt so væl sum gjørligt í hesum landi, er nakað sum øll rættshugsandi fólk ikki ivast tað alra minsta í, tí um væl skal verða verið í einum landi má alt setast í peningaligt virði, og hetta er ikki minst týðningarmikið, tá hugsað verður um tann stóra pening í kóli, sum okkara fjøll goyma. Tað er nú so, at her í Suðuroynni hevur seinastu árin verið reiðuliga væl framleitt av kóli, og hevur tað givið ikki so litlan pening í arbeiðsløn, har hesar driftir eru í lotuni, so at tað er ikki at ivast í, at vánaligt hevði verið, um hesi driftir ikki hevði verið liv lagað, tí onkustaðni skuldu teir menninir tikið sær sína vinnu frá, um eingin kola-drift var. Og so afturat kemur tað, at hetta hevur spart okkum í milljónum av fremmandum gjaldoyra. Undir krígunum var tað sjálvandi ikki so hogguligt við at fáa útlendskt kol, og varð tí byrjað at framleiða kol í Hvalba, og lá tá framleiðslan upp ímóti 10.000 tons um árliga, og harafturat framleiddi Rangabotnur nokur túsund tons, men tó vísti tað seg ikki at vera nóg mikið afturat tí, sum bleiv innført av útlendskum kóli. Og kom tí tann áheitan til Hvalbingar um at levera alt tað kol, teir kundu framleiða ósáldað, so at ikki kom at liggja oskukali í mongum heimi í landinum.

Men brátt kom vend í, tí beinleiðis aftaná kríggjð varð aftur byrjað at innflyta kol í túsunda tali av tonsum, so at tað á tann hátt ikki varð gjørligt at kunna selja meira enn um 5000 tons aftur ímóti 12.000 frammanundan. Nakað er nú í tí, at árin 49,50,51 var ein krepputíð, men ikki meira enn so, at kol máttu fólk brúka, og tað kol, ið tá mest bleiv brent, var útlendskt. So tá sagt verður, at orsøkin til, at smáligt gekk við at sleppa av við kóli, tey árin av peningaligum orsökum, so er tað neyvan beint — men einans av tí, at útlendskt kol floymdi inn yvir landið. Og sum vituligt var hetta ikki nokur haldgód samfelagsskipan, og vórðu tí harðar atsóknir vendar móti landsins stýri og adressa send lögtinginum. Tá fyrst vísti streymur seg at venda.

Eisini er tað, at útlendski kola-prísurin er nóg uppfarin í mun til tann forøyska, so at minni múgvað fólk ikki kann væl keypa tað, og er tað ein orsøkin til, at tað forøyska kólið hevur fingið ein serligan fyrirrun. Men ein kann nú kanska halda, at tað forøyska kólið er alt ov dyrt, so skal tað ikki mótsigast. Men tann úrtøka, sum framleiðarin fær, orsakar ikki tann høga prís, men einans tey primitivu arbeiðstól, vit í lotuni hava. Skal kol kunna útvinn-

FØROYA BANKI

ADALSTOVAN Í TÓRSHAVN
TELEFON 1350

ÚTBANKARNIR taka ímóti peningi við somu treytum:

Í NORDUROYUM: Klakksvík, telefon 274.

Í SUÐUROY: Tvøroyri, telefon 32.

Setið avlopspeningin í BANKAN

HAR STENDUR HANN TRYGGAST
OG HAR GEVUR HANN RENTU:

Á innlánskonto
við 3 mánaða uppsøgn 4 % pro anno
Á bankabók 3½ % pro anno
Á chekk-konto 2 % pro anno

Í EYSTUROY: Runavík, telefon 24.
Í VÁGOY: Miðvágur, telefon 7.

ast fyri ein meira ódýran prís, megu tað útvegast meira nýmótans tól, og vildi tað nú eisini verið av alstórum týðningi fyri samfelagið í síni heild, um tað eydnaðist at fingið eina mekaniseran av kolanámssdriftini í Suðuroy.

Ein mekaniseran av kolanámssdriftini vildi gjørt tað, at høvi bleiv til at sett ta mongd av kóli til pening, sum annars liggur sum deytt virði í okkara fjøllum, og somuleiðis blivið ein týðandi vinnugrein í okkara samfelag. At siga tað, at tað ikki lonar seg til at fara í holt við at mekanisera koladriftina, er fyrst og fremst av persónpolitiskum orsökum, tá tað sambært konamanna útrokning verður hildið vera ein so álvarssamur tættur í samfelagnum, at vert er at leggja allar góðar kreftir til fyri at tað má vinna frama. Við eini mekaniseran vildi eisini okkara íbúgvir fingið nóg ódýrari brenni, tí fyri at eitt samfelag skal trívast best møgulegt, megu allir tættir sveisast saman í eina heild. Tað er avgerandi neyðugt fyri allar tjóðir, at útnýtta alt tað, sum virði hevur, tí tað skapar arbeiði og peningurin verður í landinum, og eisini stóran úttanlanda handil, ið hevur høvi til at vinna fremmant gjaldoyra — og má hetta sama eisini hava sín hægsta týðning hjá okkum — at alt tað virði, sum landið goymir, verður umsett til pening. At sokja um útflutning og minka um innflutningin, tað er tað, sum setur stuðul undir eitt hvørt samfelag.

Tað er nú einaferð so, at fólk eru ógvuliga ymisk av áskoðan uppá samfelagsmál, og er tað kanska gott í forum, at so er; men ofta má tað sigast at vera beinleiðis samfelagsskaðiligt, at so er. Og ikki minst kemur hetta til sjóndar í kolanámsspurninginum, tá tað frá ymiskum síðum verður hildið vera nóg mikið í tí, at vit kunna framleiða so mikið av kóli, sum brúk er fyri í okkara egna landi. Tað kann als ikki sigast at vera nokur grund til at goyma okkara óteljandi tonsatal av virði í fjøllunum til tíðina framyvir — vit, sum liva í atomöldini; nei, lat okkum heldur lata tað persónliga

PRENTSMÍÐJAN Á HEVGSBREYT TÓRSHAVN

AVRIKAR ALT PRENTINGARARBEIÐI

TELF. 1820

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kríggstrygging . telf. 1086

Føroya Sjóvátrygging . . . telf. 1086

Føroya Brunatrygging . . telf. 1089

Føroya Vanlukutrygging telf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

Føroya Bjór

ØL- og MINIRALVATNSVIRKI

Føroya

Citrón sodavatn

Pilsnar

Appelsin limonada

Ekta

Hindber limonada

Maltøl.

Jordber limonada

Vanillie limonada

Áppolinaris

EINAR WAAG, Klakksvík — MÁLTRÁÐUR 4

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heima grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

víkja fyri samfelagsins uppbyggingandi gagnsmálum, tí tá fyrst grónkast undir gangandi fóti — landi og fólk til vælferðs.

D. J.

Setið lýsing tygara
í SOSIALIN

Grindalistin

fyrir 1957 er til skjals á býráðsskrivstovuni frá 12. til 26. juni í ár hvønn yrkadag frá kl. 11—13 og 15—16 leygardag tó bert frá kl. 11—13.

Fólk verða biðin um at kanna eftir, um partarnir eru í lagi.

Býráðsskrivstovan.